

то. Той трѣбва да разрѣши този въпросъ като служителъ на Божието дѣло. По какъвъ начинъ ще разрѣши този въпросъ? — Като направи най-първо единъ опитъ съ себе си. Разрѣши ли въпроса лично за себе си, съ това той допринася нѣщо за общото благо. Прѣдставете си, че нѣколко приятели пжтуватъ прѣзъ една бурна, студена зимна нощъ, и всѣки отъ тѣхъ носи нѣщо, необходимо прѣзъ пжтуването: единъ отъ тѣхъ носи само една кутия кибритъ, вториятъ — само единъ хлѣбъ, а останалитѣ носятъ по една торбичка пълна съ злато. Питамъ: кой прѣдметъ отъ всички тия ще бжде най-важенъ и най-необходимъ при даденитѣ условия? Най-послѣ тия пжтници пристигатъ до една хижа всрѣдъ гората, въ която нѣма нищо за проданъ: нито хлѣбъ, нито кибритъ, нито какви и да сж закуски. Каква цѣнностъ ще има сега това злато? Всѣки ще гледа първо да се подслони на завѣтъ, и послѣ да си накладе огънь и да си хапне малко хлѣбъ. Въ този случай най-важенъ е онзи, който носи кибрита, да запали огъня, и всички да се огрѣятъ. Послѣ всички се интересуватъ отъ този, който носи торбата съ хлѣба: нареждатъ се около него, той начупва хлѣба, и започватъ да ядатъ. Въ случая най-ненужни сж тия, които носятъ торбичкитѣ съ злато. Съ това злато не може да се купи нищо.

Прѣдставете си сега друго положение. Всички тия приятели отиватъ въ една добра гостилница въ града, да се нахранятъ и да се повеселятъ. Въ този случай кой отъ тѣхъ е най-важенъ? — Най-важни сж тия съ златото въ торбитѣ си. Въ гостилницата, прѣдъ торбитѣ съ златото, не е важенъ нито онзи, който носѣше кибритъ въ джоба си нито онзи, който носѣше хлѣбъ въ торбата си. Както първиятъ имѣ готовността да извади кибрита отъ джоба и съ него да запали огъня и да извика всички около огъня да се стоплятъ, така и богатитѣ трѣбва да бждатъ готови да извадятъ златото отъ торбитѣ си и всички общо да се ползватъ отъ него. И